

21.2.2005 Dnr 501/58/2004

Statens bokföringsnämnds utlåtande gällande en ansökan, där utrikesministeriet har bett om utlåtande om registrering av betalningar och bokslutspresentation för egendom som har införskaffats med utvecklingssamarbetsmedel samt betalningstransaktioner, som grundar sig på avtal, till internationella utvecklingsbanker och -fonder.

Finska staten deltar i det egentliga utvecklingssamarbetet med de budgeterade medel för utvecklingssamarbete som finns på moment 24.30.66 under utrikesministeriets huvudklass. År 2004 är de budgeterade medlen 409 955 000 euro.

Det finns flera olika former av utvecklingssamarbete. Bland dessa kan nämnas det multilaterala utvecklingssamarbete som sker i samråd med FN:s organisationer, land- och regionspecifikt utvecklingssamarbete, deltagande i finansiering av Europeiska Utvecklingsfondens verksamhet, humanitärt bistånd, stöd till folkrörelsernas utvecklingssamarbete samt räntestöd.

Registrering av egendom som har införskaffats med medel för utvecklingssamarbete

I synnerhet i projekt som ingår i det bilaterala utvecklingssamarbetet och i folkrörelsernas utvecklingssamarbete gör man anskaffningar av maskiner, apparater, fordon o.d. anskaffningar av egendom med medel för utvecklingssamarbete. Det är i allmänhet en folkrörelse, ett företag eller något annat samfund som ansvarar för att projektet sköts.

Den egendom som har införskaffats med medel för utvecklingssamarbete registreras i balansräkningen i projektets bokföring. I utrikesministeriets bokföring har egendomsanskaffningar behandlats som löpande utgifter, eftersom det från projektets början har varit klart att de egendomsposter som den som sköter projektet har anskaffat stannar kvar som egendom hos den som fått biståndet efter projektets slut. Det gäller ett stöd i form av gåva, där egendomens överlåtelsedokument görs upp efter det att projektet är slutfört.

Som aspekt på bokföringssättet har utrikesministeriet i sin ansökan även angett det faktum att det är svårt att reda ut när anskaffningarna för egendomsposterna har gjorts, eftersom projekten är mångfacetterade och det gäller ett stort antal projekt. Dessutom sker anskaffningarna i flera partier, vilket betyder att det skulle vara svårt att göra avskrivningar på dem, om egendomen skulle behandlas som anläggningstill-

gångar. De aktuella egendomsposterna skulle ingå som anläggningstillgångar i ministeriets bokföring endast under projektets livscykel, det vill säga i praktiken 3–4 år, vilket är en relativt kort tid. Aktiveringen av dessa egendomsposter bland anläggningstillgångarna skulle även påverka uppställningen av ministeriets bokslut, eftersom avskrivningarna på anläggningstillgångar enligt gällande praxis ingår i kostnaderna för egen verksamhet. Däremot är de anskaffningar som har gjorts med medel för utvecklingssamarbete kostnader inom överföringsekonomin, där man borde inkludera avskrivningarna på de egendomsposter som har bokförts som anläggnings-tillgångar. Enligt ministeriet skulle detta för sin del kräva ändringar i uppställningen av räkenskapsverkets intäkts- och kostnadskalkyl.

Utgående från motiveringarna ovan har utrikesministeriet bett statens bokförings-nämnd ge ett utlåtande om, huruvida anskaffningar av maskiner, apparater, fordon o.d. egendomsposter som har införskaffats till projekt med medel för utvecklings-samarbete skall bokföras som löpande utgifter i ministeriets bokföring eller om de skall aktiveras som anläggningstillgångar eller eventuellt som omsättningstillgångar i balansräkningen.

Som komplement till ansökan har utrikesministeriet lämnat in de avtalsmodeller av standardtyp, som ministeriet använder. Dessa tillämpas på alla förhållanden mellan ministeriet och den som sköter projektet samt på förhållandena mellan finska staten och den stat som mottar biståndet.

Betalningar till internationella utvecklingsbanker och -fonder

Under årens lopp har utrikesministeriet gjort betalningar som grundar sig på avtal under benämningen andelar till internationella utvecklingsbanker och -fonder. Bland dessa kan bl.a. följande nämnas: Utvecklingsbankerna för Asien, Afrika och Latin-amerika. Man har ansett betalningarna, som till sin natur är bistånd, och medlemsav-gifterna vara utvecklingsbiståndsposter, som redovisas direkt såsom utgifter. Man har inte tolkat dessa som en anskaffningsutgift för värdepapper och inte heller som fordringar, på vilka man förväntar sig en avkastning eller återbetalning eller som man har för avsikt att sälja eller kan sälja. Med stöd i detta har betalningarna, som för tillfället uppgår till totalt 30 miljoner euro, inte bokförts i ministeriets balansräk-ning.

I sin ansökan om utlåtande har utrikesministeriet hänvisat till statens bokförings-nämnds utlåtande 25/2003 av den 25.8.2003 och konstaterat att nämnden i det aktu-ella utlåtandet har betonat allmänna principer för behandlingen av poster som är jäm-förbara med betalningarna ovan i räkenskapsverkets bokslut och bilagorna till detta utan att desto mera ta ställning till hur de poster som nämns i den aktuella ansökan bör behandlas i räkenskapsverkets bokföring och bokslut.

Utgående från utgångspunkterna ovan har utrikesministeriet bett om ett utlåtande hu-ruvida de betalningar som ministeriet gör till internationella utvecklingsbanker och -fonder, som grundar sig på internationella avtal, skall aktiveras i balansräkningen.

Motiveringar till utlåandet

Registrering av egendom som har införskaffats med medel för utvecklingssamarbete

Det är i allmänhet ett samfund utanför statsbudgeten som ansvarar för anskaffningar av maskiner o.d. egendomsposter i utvecklingssamarbetsprojekten. Inom gränserna för lagen och förordningen om statliga ämbetsverks och inrättningsars deltagande i utvecklingssamarbete (382/1989 och 383/1989) kan även utrikesministeriet eller ett annat statligt ämbetsverk eller inrättning sköta projektet. Utöver de anskaffningar som de som sköter projekten ovan gör är det möjligt att utrikesministeriet införskaffar och överlåter egendom som skall användas i projektet utan att ministeriet deltar i den praktiska skötseln av projektet. Alla de anskaffningar som har nämnts här ovan finansieras med medel från momentet för utvecklingssamarbete. Användningen av momentets medel sker genom fullmaktsförfarandet.

Enligt villkoren i standardavtalet mellan finska staten och biståndsstaten blir de varor, material, fordon, maskiner, apparater och andra nyttigheter som har anskaffats genom utrikesministeriets finansiering biståndsstatens egendom då projektet är klart, om man inte har avtalat om någonting annat. Under projektets gång får dessa tillgångar enligt avtalsvillkoren endast användas för projektet.

Enligt standardavtalet mellan utrikesministeriet och den som sköter projektet får den som sköter projektet använda de nyttigheter som man har skaffat genom utrikesministeriets finansiering under projektets gång. Enligt avtalsvillkoren övergår äganderätten till nyttigheterna till biståndslandet vid den tidpunkt som avtalet mellan staterna anger eller såvida ingen sådan tidpunkt har definierats i avtalet, vid den tidpunkt då den som sköter projektet är klar med sin prestation.

Enligt 5 § 3 momentet 2 punkten i budgetförordningen ingår bland annat de överföringar av medel som sker till utlandet vederlagsfritt i överföringsutgifterna. Överlåtelse av egendom som har anskaffats inom ramen för ett utvecklingssamarbetsprojekt är en sådan överföring av medel. I affärsbokföringen bokförs dessa överföringar av medel såsom utgifter och kostnader i överföringsekonomin. I ansökan om utlåande är det fråga om när en utgift i överföringsekonomin kan anses ha uppstått för staten i olika situationer.

Projekt som sköts av en instans utanför statsbudgeten

Maskiner och andra liknande nyttigheter som en instans utanför statsbudgeten har införskaffat inom ramen för ett utvecklingssamarbetsprojekt med utrikesministeriets finansiering ägs av finska staten till dess att projektet är avslutat och äganderätten till nyttigheterna har övergått till det land som har mottagit biståndet i enlighet med avtalet. De anskaffade nyttigheterna förvaltas dock varken av utrikesministeriet eller på något annat sätt av finska staten under den tid projektet pågår, utan de förvaltas av den instans utanför statsbudgeten som sköter projektet. Dessutom är det klart redan från tidpunkten då nyttigheterna införskaffas att de kommer att bli biståndslandets egendom när projektet är klart. Under dessa omständigheter kan man inte anse anskaffningsutgiften för en nyttighet som har införskaffats för ett utvecklingssamarbetsprojekt vara en sådan utgift för anskaffning av produktionsfaktor i affärsbokföringen som avses i 42 d § (1111/1998) 1 momentet i budgetförordningen. Däremot är det fråga om en vederlagsfri utgift i överföringsekonomin, som med stöd i 42 d §

3 momentet (1175/2002) i budgetförordningen bokförs på samma sätt i affärsbokföringen och i budgetbokföringen.

I budgetbokföringen bokförs alla andra överföringsutgifter än de som anknyter till strukturfondens projekt enligt allokeringsprinciperna i 5 a § 3 momentet (1175/2002) första och andra meningen i budgetförordningen, såvida budgeten inte anger någonting annat. Enligt första meningen utgör beslutet om beviljat statsstöd allokeringsgrund för överföringsutgifter (hänförande enligt beslut om beviljande) eller någon annan motsvarande förbindelse till utgiften (hänförande enligt andra förbindelser). Enligt den andra meningen är allokeringsgrunden dock beslutet om en detaljerad fastställelse av det belopp som skall betalas (hänförande enligt betalningsbeslut), då rätten till statstöd eller någon annan prestation grundar sig på lag och det finns specificerade bestämmelser om det belopp på överföringsutgiften som skall beviljas eller betalas i lag eller det belopp som skall betalas finns detaljerat fastställt i lagen (lagstadgad överföringsutgift).

Överlåtelsen av egendom som införskaffats med medel för utvecklingssamarbete till biståndsstaten är inte ett statstöd eller statligt bidrag, utan en vederlagsfri överföring av medel till utlandet med stöd i budgeten och avtalet. Utgångspunkten är alltså att det inte är fråga om en lagstadgad överföringsutgift. Genomförandet av projekt inom utvecklingssamarbetet omfattas dock ofta av fullmaktsförfarandet. De utgifter för projekt inom utvecklingssamarbetet som är en följd av att man använt fullmakter är utgifter som kan likställas med lagstadgade överföringsutgifter, eftersom sådana utgifter enligt principen om att budgeten skall vara fullständig skall inkluderas i budgeten utan prövning. Såvida budgeten inte anger någonting annat gäller hänförande enligt betalningsbeslut för allokering av användningen av utgifter som orsakats av användning av fullmakter i budgetbokföringen och bokföringsgrunden i affärsbokföringen.

De utgifter som betalas till dem som sköter projekt inom utvecklingssamarbetet och som inte är en följd av att fullmakter har använts är å sin sida inte utgifter som kan likställas med lagstadgade överföringsutgifter. Såvida budgetförordningen inte anger någonting annat gäller för dessa utgifters del att de allokeras i budgeten och registreras i affärsbokföringen enligt hänförande enligt andra förbindelser. Som hänförande enligt andra förbindelser gäller bland annat förbindelser med stöd i avtal. Eftersom överlåtelsen av egendom som har anskaffats för ett projekt inom utvecklingssamarbetet till biståndsstaten har avtalats på förhand, uppstår överföringsekonomin utgift och kostnad för övriga förbindelsegrunder i affärsbokföringen för dessa utgifters del vid den tidpunkt då den som sköter projektet köper sådana nyttigheter till projektet med finansiering från utrikesministeriet som enligt avtalet mellan finska staten och biståndsstaten blir biståndsstatens egendom, då projektet avslutas. I praktiken bokförs utgiften för de nyttigheter som den som sköter projektet har införskaffat som utgift i överföringsekonomin utgående från den faktura som parten presenterar. Det är alltså inte ofta som skillnaden är väsentlig för tidpunkten när utgifter och kostnader i överföringsekonomin som uppstår på grund av förbindelse samt utgifter och kostnader som orsakas i överföringsekonomin av användningen av fullmakter enligt hänförande enligt betalningsgrund uppstår.

Med stöd i det som nämnts här ovan bokförs även sådana maskiner o.d. nyttigheter som utrikesministeriet har anskaffat på annat sätt än genom den som sköter projektet och som under budgetåret överläts att förvaltas av den som sköter projektet för an-

vändning i projektet såsom utgift och kostnad i överföringsekonomin. I affärsbokföringen bokförs utgiften på ett konto som hör under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet". Eftersom överföringsekonomin utgift och kostnad i alla de ovan nämnda situationerna redan har uppstått, skall anskaffningar av maskiner o.d. nyttigheter inte aktiveras i utrikesministeriets balansräkning och sålunda inte heller i statens balansräkning bland anläggningstillgångar eller omsättningstillgångar.

Om utrikesministeriet däremot i annan egenskap än som den som sköter projektet har införskaffat maskiner o.d. nyttigheter för utvecklingssamarbete, men inte har överlåtit dem att förvaltas av en instans utanför statsbudgeten som sköter projektet förrän utgången av budgetåret, kan anskaffningsutgiften för de nyttigheter som har bokförts på ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet" inte ännu bokföras som överföringsekonomin kostnad i intäkts- och kostnadskalkylen i bokslutet. Trots att avsikten är att dessa nyttigheter överläts till projekt inom utvecklingssamarbetet, förvaltar den som sköter projektet inte ännu dessa nyttigheter och villkoret att nyttigheten överläts som egendom till biståndslandet när projektet är klart har inte ännu uppfyllts. När dessa nyttigheter inte används som produktionsfaktorer i statens produktionsverksamhet, är de sådana statliga omsättningstillgångar som är avsedda att överlåtas till en annan part som avses i 66 § 4 momentet (600/1997) i budgetförordningen.

Enligt 66 g § 1 momentet (600/1997) i budgetförordningen skall den återstående anskaffningsutgiften på omsättningstillgångar vid budgetårets slut aktiveras. Om den sannolika anskaffningsutgiften för omsättningstillgångar som inte hör till den avgiftsbelagda verksamheten vid budgetårets slut är lägre än anskaffningsutgiften, skall skillnaden dock bokföras som kostnad.

Anskaffningsutgiften för sådana omsättningstillgångar som utrikesministeriet innehar vid budgetårets slut och som införskaffat för projekt inom utvecklingssamarbetet aktiveras från kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet" mot konto 1529 "Övriga färdiga omsättningstillgångar" i balansräkningen. Om egendomens sannolika anskaffningsutgift (återanskaffningspriset) i slutet av budgetåret är mindre än den ursprungliga anskaffningsutgiften, skall skillnaden bokföras som kostnad som ett s.k. avdrag för sänkning av priset. Den andel av anskaffningsutgiften som detta motsvarar skall alltså inte aktiveras. I detta fall ingår avdraget för sänkning av priset som överföringsekonomin kostnader och inte som verksamhetskostnader i räkenskapsverkets och statens intäkts- och kostnadskalkyl.

Då de omsättningstillgångar som har aktiverats på konto 1529 överläts till den aktör utanför statsekonomin som sköter projektet för förvaltning, skall de överföras till ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet".

Om en nyttighet som ursprungligen har varit avsedd som anläggningstillgång i räkenskapsverkets egen verksamhet överläts för utvecklingssamarbete till en aktör utanför statsekonomin som sköter projektet för förvaltning, skall den andel av anskaffningsutgiften för nyttigheten som inte ännu har avskrivits överföras från det aktuella kontot bland anläggningstillgångar till ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet".

Projekt som staten sköter

Sådana projekt som utrikesministeriet eller något annat statligt ämbetsverk eller en inrättning sköter helt eller delvis skall bedömas på annat sätt än sådana projekt som en instans utanför statsekonomin sköter. För att ämbetsverket eller inrättningen över huvudtaget skall kunna delta i utvecklingssamarbetsprojektet skall denna verksamhet falla inom ramen för sektorn för ämbetsverkets eller inrättningens verksamhetsområde. Enligt 2 § i lagen om statliga ämbetsverks och inrättnings deltagande i utvecklingssamarbete förutsätter deltagande i utvecklingssamarbetsuppgifter att uppgifterna lämpar sig för ämbetsverkets eller inrättningens egentliga verksamhet. Dessutom kräver bestämmelsen att deltagandet i utvecklingssamarbetsarbetet inte orsakar den ordinarie verksamheten någon särskild skada. Om dessa förutsättningar uppfylls skall det faktum att ämbetsverket eller inrättningen deltar i projektet likställas med det aktuella räkenskapsverkets ordinarie verksamhet.

Eftersom det i det ämbetsverk eller den inrättning som sköter projektet är fråga om verksamhet som likställs med ordinarie verksamhet, är de införskaffningar av maskiner o.d. egendomsposter som gjorts för utvecklingssamarbetsprojekten sådana anskaffningar av anläggningstillgångar som enligt 42 d § 1 momentet (1111/1998) och 66 § 3 momentet (600/1997) i budgetförordningen skall bokföras i affärsbokföringen enligt prestationsprincipen. I så fall behandlas dessa enligt de allmänna bestämmelserna för anläggningstillgångar i det räkenskapsverk som sköter projektet.

Enligt Statskontorets föreskrift om uppgörande av avskrivningsplaner och registrering av avskrivningar i affärsbokföringen (2/03/98; ändr. 24/03/01) skall anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar aktiveras i balansräkningen i bokslutet och bokföras som kostnad enligt planenliga avskrivningar, om produktionsfaktorns ekonomiska livslängd överskrider ett år och dess mervärdesskattefria anskaffningsutgift är minst tusen euro. Avskrivningarna enligt plan på de aktiverade anläggningstillgångarna görs på ett konto under kontoklass 482 "Avskrivningar på materiella anläggningstillgångar" till dess att nyttigheten överläts till biståndslandet i enlighet med avtalet mellan finska staten och biståndslandet eller – om staten sköter projektet endast under en del av projektiden – tills nyttigheten överläts till en extern aktör utanför statsekonomin för förvaltning. Då nyttigheten överläts till biståndsstaten eller till en extern aktör utanför statsekonomin för förvaltning, skall den del av anskaffningsutgiften som inte har avskrivits överföras från respektive anläggningstillgångskonto till ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet". Om nyttigheten av någon anledning inte överläts till biståndslandet eller en aktör utanför statsekonomin som sköter projektet, stannar egendomen kvar bland statens anläggningstillgångar även i affärsbokföringen. Anläggningstillgångar som har anskaffats för projekt inom utvecklingssamarbetet behandlas på sättet ovan oberoende av om det är utrikesministeriet eller ett annat räkenskapsverk som sköter det.

Betalningar till internationella utvecklingsbanker och -fonder

I sitt utlåtande 25/2003 (25.8.2003) har statens bokföringsnämnd på allmän nivå tagit ställning till den bokföringsmässiga behandlingen av betalningar för kapitalandelar med stöd i förbindelser till internationella penninginstitut samt hur dessa skall bokföras och behandlas i bokslutet. I utlåtandet har man presenterat motiveringarna till typiska fall, som räkenskapsverken kan använda för definition av vilken typ av

utgift i affärsbokföringen det gäller i respektive fall. Därför tar nämnden inte i detalj ställning till utrikesministeriets förfrågningar om, de frågor som gäller betalningar till internationella utvecklingsbanker och -fonder. Nämnden hänvisar i stället till utlåntagandet ovan och i synnerhet till de tre första paragraferna i utlåntagandet, som har följande ordalydelse:

”En sådan betalning som gjorts till ett internationellt penninginstitut i form av en kapitalandel som är jämförbar med statsbidrag eller statsstöd eller med en placering i grundkapitalet till en stiftelse eller en anslutnings- eller medlemsavgift i en allmännyttig förening aktiveras inte i balansräkningen i bokslutet. Denna bokförs i stället som kostnad. En eventuell indirekt nytta som staten får av betalningen för kapitalandelarna beaktas inte då man vid uppspjälkningen av utgifterna på kostnader och aktiverade utgifter skall bedöma om det är sannolikt att man får en motprestation eller inte för utgiften i framtiden.

Om det till den betalning som staten gjort till det internationella penninginstitutet i form av en kapitalandel anknyter en fordran på ägarandelen som är jämförbar med aktierna i ett aktiebolag eller andelen i ett andelslag och vars verkningstid sträcker sig över flera än ett budgetår, skall den aktuella ägarandelen aktiveras i balansräkningen i bokslutet antingen som anläggningstillgång eller som en övrig långfristig placering. Om anskaffningen av ägarandelen hör till statens egentliga prestationsproduktion och är en nyttig, långfristig produktionsfaktor ur detta perspektiv, hör ägarandelen till anläggningstillgångarna. Om ägarandelen däremot införskaffas som en långfristig placering, så att staten sannolikt kommer att få utdelning eller någon annan vinstandel med stöd i denna samt realisationsvinst då man någon gång i framtiden överlåter förmögenheten eller i samband med upplösning av penninginstitutet, hör den till övriga långfristiga placeringar.

Utgångspunkten är att de ägarandelar i internationella penninginstitut som hör till anläggningstillgångarna eller de övriga långfristiga placeringarna i balansräkningen upptas till det belopp som betalats för dem som kapitalandel. Om man efter budgetåret fortfarande kan vänta sig en motprestation för den utgift som betalats i form av kapitalandel till ett penninginstitut, men inte till ett belopp som sannolikt motsvarar utgiften, skall en engångsavskrivning göras, så att endast det belopp för vilket en motprestation är att vänta skall aktiveras i balansräkningen. Om till exempel inkomstförväntningarna på en ägarandel som ingår i övriga långfristiga placeringar sannolikt är bestående lägre än anskaffningsutgiften och om denna skillnad kan anses vara väsentlig, skall den del av anskaffningsutgiften för ägarandelen som motsvarar avsaknaden av inkomstförväntningar bokföras som kostnad. Skillnaden mellan inkomstförväntningarna och den oavskrivna anskaffningsutgiften kan i allmänhet anses vara väsentlig om inkomstförväntningarna totalt är minst 20 procent lägre än anskaffningsutgiften.”

Enligt de uppgifter som utrikesministeriet har gett i sin ansökan är betalningarna till internationella utvecklingsbanker och -fonder poster av typ bidrag och medlemsavgifter, som inte har ansetts vara anskaffningsutgiften för värdepapper eller fordringar

för vilka man förväntar sig avkastning och återbetalning eller som man har för avsikt eller kan sälja. Redan utgående från dessa uppgifter är de aktuella betalningarna inte anskaffningsutgifter för anläggningstillgångar och inte heller övriga långfristiga placeringar, som skall aktiveras i utrikesministeriets balansräkning.

Statens bokföringsnämnds utlåtande

Registrering av egendom som införskaffats med medel för utvecklingssamarbete

Sådana maskiner, apparater, fordon o.d. nyttigheter som en instans utanför budgetekonomin som sköter utvecklingssamarbetsprojektet har införskaffat för projektet med finansiering från utrikesministeriet, och som enligt villkoren i det avtal mellan finska staten och biståndsstaten som tillämpas på projektet stannar som biståndsstatens egendom då projektet avslutas, bokförs, i de fall då utgifterna orsakas av att fullmakter som har beviljats i budgeten har använts, som en utgift och kostnad i överföringsekonomin i utrikesministeriets bokföring vid den tidpunkt då beslutet om betalning fattas (hänförande enligt betalningsgrund), såvida budgeten inte anger någonting annat.

De utgifter ovan som inte orsakas av att en fullmakt har använts, bokförs som en utgift och kostnad i utrikesministeriets bokföring vid den tidpunkt då den som sköter projektet köper nyttigheterna till projektet (hänförande enligt andra förbindelser), såvida budgeten inte anger någonting annat.

Även i de fall då utrikesministeriet på annat sätt än i egenskap av den som sköter projektet har skaffat maskiner o.d. nyttigheter, som under budgetåret överläts till den som sköter projektet för användning i projektet, bokförs utgifterna och kostnaderna på sättet ovan som utgift och kostnad i överföringsekonomin. I affärsbokföringen görs utgiftsregistreringarna på ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet". Eftersom utgiften och kostnaden i överföringsekonomin redan har uppstått i alla de ovan nämnda situationerna, skall anskaffningen av maskiner o.d. nyttigheter inte aktiveras i utrikesministeriets balansräkning.

Däremot skall sådana maskiner o.d. nyttigheter som utrikesministeriet har införskaffat för ett utvecklingssamarbetsprojekt på annat sätt än i egenskap av den som sköter projektet och som inte har överlåtits till en instans utanför statens budgetekonomi förrän budgetåret är slut aktiveras från ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet" till en omsättningstillgång på konto 1529 "Övriga färdiga omsättningstillgångar" i balansräkningen. Om egendomens sannolika anskaffningsutgift (återanskaffningspriset) vid budgetårets slut är lägre än den ursprungliga anskaffningsutgiften, skall skillnaden bokföras som kostnad som en s.k. prissänkingsminskning, som skall inkluderas i överföringsekonomin kostnader i intäkt- och kostnadskalkylen. Då de omsättningstillgångar som har aktiverats på konto 1529 följande år överläts till en aktör utanför statens budgetekonomi för förvaltning, överförs de på ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet".

Om en nyttighet som ursprungligen har införskaffats som anläggningstillgång för räkenskapsverkets egen verksamhet överläts för utvecklingssamarbete till en aktör, som sköter projektet, utanför statens budgetekonomi för förvaltning, skall den oav-

skrivna andelen av anskaffningsutgiften överförs från det aktuella anläggningstillgångskontot till ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet".

Maskiner, apparater, fordon o.d. nyttigheter som utrikesministeriet eller ett annat räkenskapsverk har anskaffat för projekt som man själv sköter är det aktuella räkenskapsverkets anläggningstillgångar fram till dess att de överlåts till biståndslandet vid projektets slut enligt villkoren i avtalet mellan finska staten och biståndslandet eller, om staten sköter projektet endast under en del av dess löptid, tills nyttigheterna överlåts till en aktör, som sköter projektet, utanför statens budgetekonomi för förvaltning. Till dess att tillgångarna överlåts skall räkenskapsverket göra avskrivningar på anläggningstillgångarna enligt avskrivningsplanen. Dessa bokförs på ett konto under kontoklass 482 "Avskrivningar på materiella anläggningstillgångar". Då nyttigheten överlåts till biståndslandet eller till en aktör, som sköter projektet, utanför statens budgetekonomi för förvaltning, överför det räkenskapsverk som har skött projektet den oavskrivna anskaffningsutgiften från det aktuella anläggningstillgångskontot till ett konto under kontoklass 828 "Övriga överföringsekonomikostnader för utlandet".

Betalningar till internationella utvecklingsbanker och -fonder

Nämnden hänvisar till sitt tidigare utlåtande 25/2003, som gäller förbindelser till internationella fonder och registreringen av sådana betalningar som har gjorts i form av kapitalandelar samt presentation av dess i räkenskapsverkets bokslut. De betalningar som utrikesministeriet gör till internationella utvecklingsbanker och -fonder är, om man enbart bedömer dem utgående från de uppgifter som har presenterats i ansökan, inte anskaffningsutgifter för anläggningstillgångar och inte heller övriga långfristiga placeringar, som bör aktiveras i ministeriets balansräkning.

Ordförande

Eero Prepula

Sekreterare

Niko Ijäs